MEI 2012 JAARGANG 37 NUMMER 1

ARGUS

de stem van sprakeloze wilde dieren

Inhoud

3 *Harm Niesen.* **Afgrijzen over Bleker's Natuurwet verenigd.** Hoe het wanbeleid ten aanzien van de natuur van inmiddels demissionair staatssecretaris Bleker leidde toch een hechte coalitie van natuurbeschermingsorganisaties.

6 *Cassandra.* **Wreed.** Column.

7 *Pauline de Jong.* **Ontheffingen Zeeland door rechter van tafel gevreegd.** Provincie Zeeland terechtgewezen over niet-onderbouwde ontheffingsaanvragen.

11 *Helana Aslander en Pauline de Jong.* **Waarom we dit jaar niet naar Epe gaan!** De gemeente Epe schiet liever zwijnen dood dan zorg te dragen voor een behoorlijke afrastering.

13 *Harm Niesen.* **Kievitseieren rapen.** De Friese kievit en de interpretatie van het begrip 'gunstige staat van instandhouding'.

14 *Annemarie van Gelder.* **Vermeende dierenvrienden.** Column.

15 *Helana Aslander.* **Alle jachthutten het bos uit.** Over de strijd van De Faunabescherming tegen de illegale jachhutten.

18 **De Webwinkel van De Faunabescherming**

21 *Betty de Jong.* **De buit van de vos.** Vaste rubriek over actueel dierenleed in de media.

24 *Jachthutten.nl.* **Nette rokers?** Vaste rubriek.

Voorpagina:
De kauw is op grond van de Flora- en faunawet een beschermde diersoort, maar werd door de voormalige minister van Landbouw op de vrijstellingslijst geplaatst en mag daarom op verzoek van boeren het gehele jaar door in het hele land worden doodgeschoten om landbouwschade te voorkomen. Zeeuwse jagers ging dat nog niet ver genoeg. Lees verder in het artikel van Pauline de Jong:"Ontheffingen Zeeland door de rechter van tafel geveegd". Foto: Rein Hofman.

Colofon

ISSN 0166-5073
Argus is het tijdschrift van De Faunabescherming.
Argus wordt drie keer per jaar toegestuurd aan donateurs die ten minste € 16,- per jaar betalen via postbanknummer 116072 te Renkum.
Sympathisanten betalen € 5,- per jaar en ontvangen jaarlijks de Fauna-nieuwsbrief.
Indien u Stichting De Faunabescherming testamentair wenst te gedenken, wordt u verzocht contact op te nemen met de penningmeester.

Donateursadministratie
Postbus 150, 6870 AD Renkum, Postbanknummer 116072.
Voor adreswijzigingen en vragen over de jaarlijkse donatie kunt u ons mailen: donateurs.adm@faunabescherming.nl
Bij betaling vanuit het buitenland dient men de volgende codes te gebruiken:
IBAN: NL84INGB0000116072 en BIC: INGBNL2A.

Secretariaat
Mw. A.P. de Jong, Amsteldijk Noord 135,
1183 TJ Amstelveen,
Telefoon (020) 641 07 98, Telefax (020) 647 37 00,
E-mail: info@faunabescherming.nl

Penningmeester
Mw. I. v.d. Abeele, Korenbloemstraat 30,
6871 WE Renkum,
Telefoon (0317) 318487

Bestuur
I. v.d. Abeele, H. Aslander, G.A. Ellenbroek, A.P. de Jong, B. de Jong, H.H. Niesen, S.H.D. Voss.

Medewerkers
Gerard Ellenbroek, Betty de Jong,
Pauline de Jong, Harm Niesen, Inge Sloos.

Redactieadres
Gerard Ellenbroek, Ratelaar 47, 7322 GM Apeldoorn,
Telefoon (055) 360 360 6,
E-mail: redactie.argus@faunabescherming.nl

Website
www.faunabescherming.nl

Lay-out en druk
Van Berkum Graphic Solutions, Zwaag

Knipselkrant
Zes keer per jaar verschijnt de FaunaKnipselkrant, een bloemlezing van de in de Nederlandse pers verschenen artikelen over jacht en faunabeleid. U kunt zich abonneren door overmaking van € 8,- per jaar op postbanknummer 116072 ten name van donateursadministratie Stichting De Faunabescherming te Renkum, onder vermelding van 'knipselkrant'. Voor de krant bestemde knipsels kunnen worden gestuurd naar: Fauna-Knipselarchief,
Brandpunt 125, 1705 SK Heerhugowaard.

Doelstelling
Stichting De Faunabescherming is een niet-gesubsidieerde, landelijke vrijwilligersorganisatie. Haar doel is een ethisch en wetenschappelijk verantwoord faunabeleid.
Stichting De Faunabescherming tracht haar doel te bereiken door het bepleiten van verbetering in de wetgeving, het propageren van onderzoek en het bekendmaken van onderzoeksresultaten aan beleidsinstanties en publiek.

Afgrijzen over Bleker's Natuurwet verenigd

HARM NIESEN

In zekere zin is dit een naadloos vervolg op het verhaal in de laatste Argus van vorig jaar. Weer zal het gaan over Bleker en weer zal het gaan over ganzen. Om met het goede nieuws te beginnen: er is inmiddels een coalitie van samenwerkende organisaties ontstaan, die werkelijk zonder weerga is in de geschiedenis van de natuur- en dierenbeschermingsorganisaties. Samenwerking is nooit hun sterkste punt geweest en als gevolg daarvan is in de loop der jaren in Nederland een zo groot aantal dierenbeschermings- , dierenwelzijns-, natuurbeschermings- en soortbeschermingsorganisaties ontstaan als ongetwijfeld nergens anders ter wereld . In hun afkeer van de plannen van Bleker hebben ze elkaar eindelijk gevonden en zo heeft die verfoeide staatssecretaris dan toch nog iets positiefs bereikt. Meer dan veertig organisaties, waaronder vele die echt niet bekend staan om hun rebelse en activistische verleden, van IUCN en Staatsbosbeheer tot Stichting AAP, Natuurmonumenten en uh, bijvoorbeeld ook wij. En dat met een enthousiasme, dat we eerlijk gezegd niet voor mogelijk hadden gehouden! Natuurlijk verschillen al die organisaties op veel punten behoorlijk, maar als het gaat om de verderfelijkheid van Bleker's Natuurwet is iedereen het eens. Veel meer ruimte voor jagers en projectontwikkelaars, daar is iedereen op tegen. Niets meer beschermen dan volgens internationale verdragen onontkoombaar is. Voor veel vogelsoorten is dat nog niet direct zo'n ramp. Er bestaat tenslotte een Europese Vogelrichtlijn. En al jaren biedt die vaak meer juridische bescherming dan onze nationale wetten. Maar een Europese Zoogdierrichtlijn, Vlinderrichtlijn, Reptielen- en Amfibieënrichtlijn, Vissenrichtlijn, ze bestaan allemaal niet en zullen er voorlopig ook niet komen.

Als je een terrein op een bepaalde manier inricht, krijg je de diersoorten die daar bij horen. Een terreinbeheerder moet dus accepteren dat een ganzenparadijs ganzen aantrekt. Foto: Harm Niesen.

Van Bleker mogen ze vogelvrij verklaard worden. Al deze soorten beter beschermen kost niets, of nauwelijks iets. Een beroep op de onontkoombare bezuinigingen, zoals bij het afschaffen of beperken van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), geldt hierbij dus niet. Inmiddels gooit Bleker zijn tegenstanders af en toe een koekje toe, waardoor het lijkt of hij gevoelig is voor verstandige adviezen. Maar die toezeggingen waren natuurlijk allang ingecalculeerd en erger nog: de praktijk zal er niet door veranderen en alleen de boeren profiteren er van. Smient, kolgans en grauwe gans worden niet op de jachtlijst geplaatst. Wordt er dan niet meer op geschoten? Natuurlijk wel, ze staan nu ook niet op de jachtlijst en er worden er jaarlijks misschien wel honderdduizend omgebracht. Het enige voordeel is voor de boeren: die kunnen alleen een schadeclaim indienen voor soorten, waarop de reguliere jacht nooit geopend wordt. Het Faunafonds redeneert dat als er volop geschoten en bestreden mag worden, schade voorkomen moet kunnen worden. Volop bestrijden van ganzen, dat is nog steeds het doel van niet alleen de boeren, maar ook van Natuurmonumenten, Staatsbosbeheer, de provinciale landschappen en Vogelbescherming. Organisaties die alle mogelijke moeite doen hun leden er van te overtuigen dat dat nodig is en vooral ook dat het zal helpen. Precies daar wringt de schoen, want van de effectiviteit van dergelijke acties hebben ze volstrekt geen kaas gegeten. In 2008 hebben we de achteraf volstrekt nutteloze vergassing van 4500 grauwe ganzen op Texel meegemaakt. En hoewel dezelfde medewerkers van Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten in 2007 zeer nadrukkelijk en in het openbaar verkondigden, dat zij in hun terreinen absoluut geen last hadden van de ganzen, verkondigen ze nu dat de ganzen hun kostbare plantjes opvreten en vertrappen. O? Doen al die koeien, paarden, schapen en geiten die tegenwoordig in natuurreservaten thuis schijnen te horen dat dan niet? Botanici horen wij veel vaker klagen over dat vee dan over ganzen. Het is een schijnargument om de ganzen te bestrijden. In werkelijkheid hebben de terreinbeheerders gekozen vóór een goede verstandhouding met boeren en daarmee tégen hun eigen leden. Als je een terrein op een bepaalde manier inricht, krijg je de diersoorten die daar bij horen en iedere terreinbeheerder zou dat moeten accepteren. In een ganzenparadijs vestigen zich ganzen. Ze daaruit vervolgens proberen te verdrijven door de nesten te vernietigen, ze te vergassen en ze te schieten, is voor een organisatie die zegt op te komen voor de natuur niet alleen dom. Hun argumenten zijn schandalige volksverlakkerij. Natuurlijk zijn er veel broedende ganzen in ons land, maar we schreven het al eerder: ook zonder al die nutteloze pogingen tot ingrijpen, zal het aantal in de nabije toekomst eerst stabiliseren en vervolgens dalen. Gelukkig worden we in deze overtuiging steeds meer gesteund door de uitkomsten van wetenschappelijk onderzoek. Bij vrijwel alle in ons land broedende ganzensoorten is de groei er nu al vrijwel uit. Het meest spectaculair bij de Nijlgans: de aantallen beginnen te dalen. Alleen de Canadese gans zal de komende jaren nog duidelijk in aantal toenemen, maar meer dan 150.000 broedende ganzen zal ons land volgens gedegen wetenschappelijk onderzoek, dus niet langer alleen volgens ons, niet gaan tellen. Precies om de redenen die wij al eerder noemden: de jongen van in het hoge Noorden broedende ganzen vertonen bij bloedonderzoek geen enkel teken van infecties. De jongen van brandganzen die in Nederland broeden, blijken allemaal geïnfecteerd te zijn met ziekteverwekkers. Onder andere daardoor duurt het opgroeiproces van jonge brandganzen in ons land maar liefst drie weken langer dan in het hoge Noorden. Navraag bij kwekers van kolganzen in ons land leert, dat zij de jonge ganzen onmiddellijk antibiotica toedienen omdat ze anders volstrekt kansloos zijn. Kolganzen en brandganzen hebben een serieus probleem als ze in ons land willen broeden. Echt, het einde aan de groei van de aantallen in ons land broedende ganzen komt er aan. Zonder welke ingreep dan ook. Wetenschappelijk onderzoek toont nogmaals en ondubbelzinnig aan, dat het vernietigen of behandelen van eieren volstrekt nutteloos is. Het helpt niet een heel klein beetje, het helpt helemaal niets. Toch blijven al die zogenaamde natuurbeschermers en alle provincies er mee doorgaan. Omdat alle kleine beetjes zouden helpen. Nee dus, en zij zijn, omdat het niets helpt, juridisch in overtreding. Hetzelfde geldt voor de door Bleker zo gewenste vergassingsacties. Voorlopig juridisch onmogelijk, maar zelfs als het er van komt. Wie worden er vergast? Voor verreweg het grootste deel jonge ganzen en ook dat is wetenschappelijk gezien totaal nutteloos. Niet een beetje, maar totaal nutteloos. Helaas is het niet anders, natuur- en vogelbeschermers hebben besloten vriendjes te blijven met de boeren en vinden dus dat er iets aan de aantallen broedende ganzen moet gebeuren. Zij hebben geen enkele expertise, om het maar netjes te zeggen, over hoe dat zou moeten gebeuren, en laten hun oren hangen naar de wensen van de al even onwetende boeren. Tragisch. Het grotendeels virtuele ganzenprobleem zal zichzelf binnenkort oplossen, geheel onafhankelijk van zowel natuurbeschermers als zogenaamde beheerders.

c o l u m n

Wreed

CASSANDRA

“Wreed” is een raar woord. De betekenis is voornamelijk negatief: als van een persoon wordt gezegd dat hij of zij wreed is, wordt daar meestal mee bedoeld dat zo iemand zonder gewetensbezwaren andere mensen – of dieren – pijn of ongemak berokkent. In het algemeen wordt dit niet als een bewonderenswaardige eigenschap gezien.

Vreemd genoeg heeft het woord in de jeugdtaal een positieve betekenis. Als iets door jongeren “wreed” wordt genoemd, is het juist geweldig. In dat opzicht kan de opmerking “een bontkraag is wreed” op twee manieren worden uitgelegd.
Maar dat terzijde. We houden nu even de oorspronkelijke (negatieve) betekenis aan. En dan is het interessant om te bekijken waarom sommige mensen wreed zijn en andere niet. We hebben het met nadruk alleen over mensen. Dieren zijn niet wreed. Soms wordt dat wel gezegd, als een vos een heel kippenhok uitmoordt, of als een kat eindeloos met een halfdode muis loopt te spelen. Maar dat is geen wreedheid. Het is gewoon iets wat voortkomt uit de natuur van een roofdier, onder abnormale omstandigheden. Er zit geen bewust handelen achter.
Wat dat betreft kunnen kinderen ook wreed gedrag vertonen, zonder dat een ouder zich meteen ongerust hoeft te maken met een crimineel in de dop van doen te hebben. Het moreel besef (of desgewenst “geweten”) van een kind ontwikkelt zich pas op een bepaalde leeftijd, hoewel natuurlijk niet altijd. Roald Dahl heeft er een hartverscheurend verhaal over geschreven, genaamd “De Zwaan”. Hierin beschrijft hij een jongen, die van dieren houdt, en tevergeefs probeert een broedende zwaan te beschermen tegen een klasgenoot met een buks.
Een andere merkwaardige eigenschap van het bijvoeglijk naamwoord “wreed” is dat het geen duidelijk tegengestelde heeft. “Onwreed” bestaat niet en ook niet iets dat er op lijkt. Voor iemand die te allen tijde probeert te vermijden om een mens of dier pijn te doen is geen woord, behalve misschien “watje”. Ik hoor tot de watjes, al vanaf dat ik als twaalfjarige langs de waterkant liep om sportvissers te bekeren – zonder enig resultaat natuurlijk.
Naast de echt wrede mensen is er een veel grotere groep die in het eigen belang wreedheid accepteert. Mensen die paté de foie gras eten omdat het zo lekker is, zonder zich iets aan te trekken van de lijdensweg van de ganzen, die deze delicatesse leveren. En die geen biologisch vlees kopen “omdat het zo duur is”. Ook de liefhebbers van wildbraad reken ik tot deze groep.
Iemand die een dier doodschiet is niet per definitie wreed, evenmin als een slager, die op een nette manier voor hun vlees gefokte dieren aan hun einde helpt. Of een beroepsvisser, hoewel de manier waarop vissen aan hun einde komen iets is waar je beter niet te veel over na kunt denken. Als het economisch haalbaar was dieren voor consumptie te doden zonder dat ze lijden, zouden deze mensen daar geen bezwaar tegen hebben, denk ik.
Maar dan hobbyjagers. Die zijn echt wreed. Ze scheppen er een duivels genoegen in om dieren zonder enige reden overhoop te schieten. Ze hebben daarvoor geen economische noodzaak, integendeel, ze zijn bereid om er grif – en soms grof – voor te betalen. Ze maken verre reizen alleen om weer eens een ander soort dier te kunnen vermoorden.
Wat zijn dat nu voor mensen? Soms zijn ze van adel en stammen ze dus af van voorouders die ooit met veel succes geroofd en gemoord hebben. Het zit in de genen, die deugen niet. Maar waarom mensen die in het dagelijks leven een keurige en soms menslievende baan hebben in hun vrije tijd prachtige wilde dieren aan flarden gaan schieten, daar kan ik met mijn verstand niet bij. Dan toch maar liever een watje.

Hobbyjagers scheppen er een duivels genoegen in om dieren zonder enige reden overhoop te schieten en betalen grof om verre reizen te maken alleen om weer eens een ander soort dier te kunnen vermoorden. Foto: Gerard Ellenbroek.

Ontheffingen Zeeland door rechter van tafel geveegd

In Argus nr. 3 van 2011 meldden wij dat de rechtbank Middelburg een groot aantal beroepschriften van onze organisatie heeft behandeld. Inmiddels is uitspraak gedaan en hier willen wij u iets meer vertellen over de achtergrond van deze ontheffingen en over de uitspraak van de rechtbank.

Eksters. Foto: Harm Niesen.

Flora- en faunawet

Op grond van de Flora- en faunawet zijn de meeste diersoorten volledig beschermd. Een uitzondering is gemaakt voor haas, konijn, fazant, wilde eend en houtduif, want daar mag op worden gejaagd. De jacht is echter niet gedurende het hele jaar geopend, zodat deze dieren een bepaalde tijd van het jaar zijn beschermd. In deze wet is echter wel de mogelijkheid geboden om ontheffing te verlenen van het verbod tot doden, waar helaas zeer kwistig gebruik van wordt gemaakt door de verschillende provincies. Een dergelijke ontheffing moet volgens de Flora- en faunawet bij voorkeur worden aangevraagd door een Faunabeheereenheid. Dat is een samenwerkingsverband van jachthouders (zeg maar: jagers). Het is de bedoeling dat een Faunabeheereenheid een Faunabeheerplan (hierna: FBP) opstelt, waarin wordt aangegeven voor welke diersoorten de jagers een ontheffing willen hebben en waarin een goede onderbouwing wordt gegeven van de noodzaak voor een ontheffing. Zo moet bijvoorbeeld worden aangetoond dat er belangrijke landbouwschade dreigt te worden aangericht door de betreffende diersoort. Tevens moet worden aangetoond dat deze schade niet met andere, minder ingrijpende middelen kan worden voorkomen of beperkt.

Ekster en Vlaamse gaai

De ekster en de Vlaamse gaai zijn op grond van de Flora- en faunawet aangewezen als volledig beschermd. In het FBP voor Zeeland, dat gaat over de periode 2010 tot en met 2014, hebben de jagers aangegeven dat zij een ontheffing willen hebben voor het schieten van eksters en Vlaamse gaaien. Volgens de jagers veroorzaken deze vogels belangrijke schade aan appels en peren. Als norm voor ‘belangrijke schade’ hanteert de provincie Zeeland een bedrag van € 115,= per hectare.

Vlaamse gaai. Foto: Harm Niesen.

Zoals gezegd zou je dan in het FBP een nauwkeurige omschrijving verwachten van de omvang van de schade aan appels en peren die de afgelopen jaren door eksters en Vlaamse gaaien is aangericht. Tevens zou in het FBP moeten worden aangetoond dat er geen andere middelen voorhanden zijn om deze schade te beperken. Niets is echter minder waar. Met betrekking tot de omvang van de schade is slechts per jaar een totaal schadebedrag genoemd, waarbij zelfs niet is aangegeven om welke gewassen het ging en dus ook niet duidelijk is wat de omvang van de schade per hectare was. De geleverde informatie is dus volstrekt onvoldoende om te kunnen beoordelen of er sprake is geweest van 'belangrijke schade'. De informatie met betrekking tot de alternatieve maatregelen beperkt zich tot de opmerking dat pas van het geweer gebruik mag worden gemaakt als er minimaal twee alternatieve middelen zijn ingezet om de vogels te verjagen. In het FBP ontbreekt dus een overzicht van in het verleden toegepaste alternatieven en een beschrijving van de ervaringen in de praktijk met deze middelen. Het FBP voldoet op geen enkele manier aan de voorwaarden die de wet stelt aan een goed onderbouwde aanvraag, zodat de provincie op basis hiervan nooit ontheffing had mogen verlenen. De provincie heeft beide ontheffingen toch verleend.

Fazant. Foto: Harm Niesen.

Zwarte kraai en kauw

De zwarte kraai en kauw zijn op grond van de Flora- en faunawet formeel aangewezen als beschermde diersoort, maar als gevolg van een intensieve lobby door boeren en jagers zijn beide vogelsoorten door de voormalige minister van Landbouw op de vrijstellingslijst geplaatst. Dat betekent dat deze vogels het gehele jaar door in het hele land op verzoek van grondgebruikers mogen worden doodgeschoten om landbouwschade te voorkomen. Toch vonden de jagers in de provincie Zeeland dat niet ver genoeg gaan. In het FBP hebben zij gevraagd om een ontheffing om deze vogels te mogen vangen met kraaienvangkooien. Ook dat zou noodzakelijk zijn vanwege schade aan appels en peren.
Een kraaienvangkooi is geen selectief middel. Er kunnen namelijk ook andere dieren in terechtkomen, zoals dat regelmatig gebeurt met roofvogels. Dat is een reden om zeer terughoudend te zijn bij het verlenen van ontheffingen voor het gebruik van dergelijke vangmiddelen. De provincie Zeeland heeft de ontheffing voor het gebruik van kraaienvangkooien om zwarte kraaien en kauwen te vangen wel verleend en zelfs voor een periode van vijf jaar. Dan zou je een gedegen onderbouwing verwachten in het FBP. Maar ook voor deze vogelsoorten schiet het FBP schromelijk tekort. Met betrekking tot de schade wordt per jaar het totale schadebedrag genoemd, waarbij niet is aangegeven om welke gewassen het ging en het is dus ook niet bekend wat het schadebedrag per hectare was. Kortom, volstrekt onvoldoende informatie om op basis daarvan te concluderen dat er sprake is geweest van 'belangrijke landbouwschade'. Met betrekking tot de mogelijkheid om de eventuele schade met andere middelen te beperken of te voorkomen, is zo mogelijk nog minder informatie gegeven. In het FBP wordt slechts verwezen naar een handreiking van het Faunafonds, waarin in algemene bewoordingen alternatieve middelen worden genoemd. Op geen enkele manier hebben de jagers aangegeven of er in de provincie Zeeland in het verleden alternatieve middelen zijn toegepast en zo ja, om welke middelen het dan gaat, hoe deze middelen zijn toegepast en wat het effect van deze middelen is geweest. Over de reden waarom de jagers hebben geconcludeerd dat deze middelen onvoldoende effectief zijn om dreigende schade te beperken en waarom er dus dodelijke middelen zouden moeten worden ingezet, wordt met geen woord gerept.

Haas en fazant

Zoals gezegd is de jacht op de haas en de fazant gedurende een gedeelte van het jaar geopend, te weten haas en fazantenhen van 15 oktober tot en met 31 december en fazantenhaan van 15 oktober tot en met 31 januari. De rest van het jaar mag er niet op worden geschoten. In het FBP hebben de 1000 euro in de hele provincie Zeeland. Dat kan onmogelijk als 'belangrijke schade' worden beschouwd.
Tevens wordt in het FBP gesteld dat de kolgans een niet van nature in Zeeland voorkomende broedvogel is en dat daarom uitroeiing van alle kolganzen in de zomerperiode moet worden nagestreefd. Daarom wordt in het FBP niets over preventieve maatregelen gezegd. Preventieve maatregelen zijn volgens de jagers niet nodig, want het doel is in feite niet het verjagen van de vogels van de schadepercelen, maar het doden van zoveel mogelijk kolganzen. Dat is volstrekt onzinnig en bovendien in strijd met de wet. Als een vogelsoort behoort tot de beschermde soorten, en dat is het geval met de kolgans, dan mag er uiteraard geen onderscheid worden gemaakt tussen de exemplaren die in de winter aanwezig zijn en de exemplaren die in de zomer aanwezig zijn. Het gaat om dezelfde diersoort en deze dieren moeten gedurende het gehele jaar dezelfde bescherming krijgen ongeacht waar ze zich bevinden. Maar ook deze ontheffing is zonder moeite door de provincie verleend.

Uitspraak

In de aanloop naar de behandeling van onze beroepszaken bij de rechtbank heeft de provincie meer gedetailleerde schadeoverzichten ingebracht, waarin wel te zien is waar precies schade is aangericht, om welke gewassen het ging en wat de omvang was van de percelen. Deze overzichten maakten meteen duidelijk waarom er in het FBP voor was gekozen om totaalbedragen per jaar te noemen. De schade per geval was over het algemeen dermate gering dat er absoluut geen sprake was van 'belangrijke schade' en door een totaalbedrag per jaar te noemen, werd nog enigszins de suggestie gewekt dat het om substantiële bedragen ging.
Op 26 januari 2012 heeft de rechtbank in al deze zaken uitspraak gedaan. En tot ons grote genoegen heeft de rechtbank ons in het gelijk gesteld. De rechtbank was het helemaal met ons eens dat de informatie in het FBP volstrekt onvoldoende was om deze ontheffingen op te baseren.

Kolgans. Foto: Rein Hofman.

Tekening: Ineke van den Abeele.

In de uitspraak inzake de kauw staat bijvoorbeeld: *"Uit deze overzichten blijkt dat er over het jaar 2004 twee gevallen van schade aan appels en peren, mede veroorzaakt door de kauw, zijn geregistreerd. Geen van deze gevallen voldoet, gelet op het aandeel van de kauw, aan de norm van € 115,- per hectare. Over 2005 is geen schade aan appels en peren geregistreerd. In 2006 betreft het 10 gevallen, alle onder de norm. Over 2008 zijn er 11 schademeldingen geweest, waarvan er één voldoet aan de norm. En in 2009 zijn er 19 schadegevallen geweest. Daarvan voldoet geen enkele aan de norm. Op grond van deze schadehistorie kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden geconcludeerd dat er, gegeven de reeds bestaande mogelijkheid om kauwen te doden, in de gehele provincie nog steeds een concrete dreiging van belangrijke schade aan appels en peren door kauwen bestaat."*

De inhoud van de uitspraak over zwarte kraaien, eksters, Vlaamse gaaien en fazanten was vergelijkbaar.

In de uitspraak over de haas wordt ook ingegaan op de alternatieven: *"De rechtbank stelt echter vast dat het Faunabeheerplan een beschrijving ontbeert van de in de afgelopen beheerperiode ingezette alternatieve middelen en de effectiviteit daarvan, zodat de noodzaak van de thans verleende ontheffing niet is te beoordelen. Op grond van artikel 10, aanhef en onder h, van het Besluit faunabeheer dient een Faunabeheerplan in ieder geval te bevatten: per diersoort en gewas een beschrijving van de handelingen die in de vijf jaren daaraan voorafgaand zijn verricht om – in dit geval – schade aan gewassen te voorkomen, alsmede, voorzover daarover redelijkerwijs kwantitatieve gegevens beschikbaar zijn, een beschrijving van de effectiviteit van die handelingen."*

Ten slotte willen wij u de overwegingen van de rechter met betrekking tot de kolgans niet onthouden: *"Naar het oordeel van de rechtbank is het niet eisen van preventieve en alternatieve maatregelen echter in strijd met de uitgangspunten van de wet. Ingevolge artikel 68 van de Flora- en faunawet dient te worden beoordeeld of ter bescherming van de aldaar genoemde belangen een andere bevredigende oplossing dan waarvoor thans ontheffing is verleend, bestaat. Aangezien de kolgans een jaarrond beschermde soort is, is het streven op voorhand naar een minimumpopulatie in de zomer als zodanig niet geoorloofd."*

De provincie moet nu op al onze bezwaarschriften een nieuwe beslissing nemen, waarbij rekening zal moeten worden gehouden met deze uitspraken van de rechtbank. Wij houden dit scherp in de gaten en zullen zeker niet schromen om opnieuw naar de rechter te stappen als blijkt dat de provincie op basis van de beschikbare gegevens opnieuw ontheffingen verleent voor de genoemde diersoorten.

Alternatieve middelen

Er zijn heel veel alternatieve middelen om schade te voorkomen. Een grondgebruiker zal echter inventief moeten zijn en het kost uiteraard enige inspanning om dieren te weren of te verjagen. Het is echter zeker niet onmogelijk om landbouwschade te beperken en zelfs te voorkomen zonder dat er dieren hoeven te worden gedood. Zo kunnen de dieren door middel van geluid worden verjaagd. Daarbij kan een gaskanon worden ingezet, mits dit apparaat zo wordt ingesteld dat het op onregelmatige tijden knalt om zoveel mogelijk te voorkomen dat dieren aan het geluid gaan wennen. Een andere mogelijkheid is een apparaat dat angstkreten laat horen. De ervaringen met dergelijke apparaten zijn over het algemeen zeer goed. Juist dit voor dieren herkenbare geluid dat duidt op gevaar en het feit dat deze angstkreten nooit wennen, betekent dat het gaat om een zeer effectief middel. Ook het afschieten van een alarmpistool werkt zeer goed en heeft als voordeel dat degene die het pistool hanteert alert op de komst van bijvoorbeeld een groep vogels kan reageren. Daarnaast kunnen ook visuele middelen worden ingezet, waarbij vormen, kleuren en de wind ervoor zorgen dat het beeld steeds verandert, de dieren minder kunnen wennen en het schrikeffect dus langere tijd aanhoudt. Ten slotte kunnen gewassen fysiek onbereikbaar worden gemaakt door middel van hekken of netten. Dat vergt weliswaar een investering, maar zeker wanneer het gaat om gewassen met een hoge opbrengst kan dat worden beschouwd als een redelijke investering, waarvan de kosten binnen korte tijd worden terugverdiend.

Waarom wij dit jaar niet naar Epe gaan !

HELANA ASLANDER EN PAULINE DE JONG

Afgelopen september heeft De Faunabescherming de gemeente Epe uitgeroepen tot het meest zwijn-onvriendelijke dorp van Nederland. Wilde zwijnen die de bebouwde kom betreden, wacht in Epe de kogel. Er bestaat voor de wilde zwijnen echter geen enkele belemmering om het dorp binnen te gaan. Sinds 1919 wordt in deze gemeente weliswaar gesproken over de aanleg van een wildraster. Maar een dergelijk raster is nog steeds niet aangebracht. Epe wil hiervoor een financiële bijdrage van de provincie Gelderland ontvangen. De omliggende gemeenten hebben de wildrasters rondom hun dorp echter grotendeels uit eigen budget gefinancierd. Wij begrijpen niet waarom de inwoners van heel Gelderland zouden moeten meebetalen aan deze voorziening voor Epe.

Pas na aandringen van De Faunabescherming is er eind 2011 een verbod op het voeren van wilde zwijnen binnen de bebouwde kom van kracht geworden. Niet zo vreemd dus dat de wilde zwijnen al jaren lang het dorp inkomen. En dan hebben wij het nog niet eens gehad over het beheer van de gronden in eigendom van de gemeente Epe. Het buitengebied staat vol met illegale jachthutten en bij het zogenaamde beheer van de wilde zwijnen lijkt ieder fatsoen te zijn verdwenen. Omdat de voorgenomen aantallen dieren uit het Faunabeheerplan nog niet zijn afgeschoten in de omgeving van Epe zal er worden "doorgeschoten" tot half maart. Voor de gemeente Epe gaat de "zwijnenobsessie" inmiddels dus zover dat er rondom het dorp hoogdrachtige zeugen en zeugen die inmiddels hun jongen hebben geworpen, worden afgeschoten. Afschot van de moeder betekent de hongerdood voor de jonge dieren. Als gevolg van de hoge jachtdruk in de bossen rondom de dorpen, is het geen wonder dat de wilde zwijnen regelmatig hun toevlucht proberen te zoeken binnen de bebouwde kom.

Zoals blijkt uit de vastgestelde notitie "Epe, natuurlijk anders" zijn toerisme en recreatie een belangrijke motor voor de lokale economie. Het gaat om bijna 8,5 % van de totale inkomsten. Als sterk punt ziet de gemeente de natuurbeleving en de rust en ruimte. Helaas is de omgeving van de gemeente Epe inmiddels ingericht als één groot schietterrein, terwijl het een

De kaart waarmee u uw ongenoegen over het zwijnenbeleid in Epe aan B &W van die gemeente kunt laten weten, is te versturen via de website van De Faunabescherming, faunabescherming.nl.

Wild zwijn met biggetje. Foto: Rob Voss.

stiltegebied wordt genoemd. Menig toerist werd de laatste jaren teleurgesteld, omdat er bijna geen wild zwijn te zien is, terwijl het zien van grote hoefdieren juist een van de belangrijkste trekkers van de Veluwe is. De dieren zijn inmiddels zo opgejaagd dat ze alle vertrouwen in de mens hebben verloren en zich in de dichte vegetatie verschuilen. Nog steeds blijkt de gemeente Epe niet bereid te zijn om de aanwezige wilde zwijnen te zien als een "parel van de Veluwe" waar je trots op kan zijn en die je moet koesteren, zeker gezien de inkomsten die hieruit te genereren zijn.

Daarom gaan wij dit jaar niet op vakantie naar deze dieronvriendelijke gemeente. Wij kunnen onze ogen niet sluiten en ontspannen genieten van een vakantie over de ruggen van de wilde zwijnen. Door het opsturen van de bijgevoegde kaart laat u de bestuurders van de gemeente Epe weten dat u het met ons eens bent en dat het echt anders moet.

Ik was van plan naar Epe
te komen deze zomer,
maar doe het niet vanwege
uw zwijnonvriendelijke beleid.

Burgemeester en wethouders

Gemeente Epe

Postbus 600 8160 AP Epe

FAUNABESCHERMING.NL

Voor meer informatie over zwijnen kijk op www.faunabescherming.nl

Kievitseieren rapen

HARM NIESEN

Precies op 1 maart, op het moment dat de jaarlijkse ontheffing om de kievitseieren in Friesland te mogen rapen in werking trad, deed de Raad van State uitspraak in de beroepszaak die wij hadden aangespannen. Voor de zoveelste keer. Belangrijkste punt was ongetwijfeld de al of niet "gunstige staat van instandhouding" van de in Friesland broedende kieviten. Wat de oorzaak ook is, als de staat van instandhouding niet gunstig is, mag de provincie geen toestemming geven voor het rapen. Tussen 1996 en 2009 is het aantal broedparen in Friesland met 52% afgenomen en iedere wetenschapper is er van overtuigd, dat deze trend zich zal voortzetten. De Faunabescherming noemt dat een ongunstige staat van instandhouding, de provincie Friesland niet. En de provincie weigert antwoord te geven op de vraag, wanneer zij dan vindt dat er wél van een ongunstige staat van instandhouding sprake is. De Raad van State heeft uitgesproken, dat het rapen dit jaar mocht doorgaan. Bij dat oordeel speelde wellicht ook mee, dat dit het laatste jaar was van de lopende ontheffing. Voor volgend jaar moet de provincie een nieuwe ontheffing maken. En daarbij zal zij rekening moeten houden met een aantal uitspraken van de Raad van State. De Raad wil, dat als de kievit achteruit blijft gaan, het rapen verder wordt beperkt en/of dat er een aantal jaren niet geraapt mag worden. En de provincie dient nu toch echt aan te geven wat zij verstaat onder een gunstige staat van instandhouding. Daar zal de volgende juridische procedure dus wel over gaan, want wij hebben in dit opzicht geen enkel vertrouwen in het oordeel van de provincie Friesland.

Kievit. Foto: Harm Niesen.

Overpeinzingen bij het begin van het jachtseizoen

Vermeende dierenvrienden

ANNEMARIE VAN GELDER

Stel, je bent een wild dier en je leeft in het beetje groen dat de mensen nog voor je over hebben gelaten. Het is koud; de eerste nacht met echte vorst aan de grond. Tegen de tijd dat de ochtend aanbreekt en de eerste zonnestralen je verkilde lichaam verwarmen en je op zoek gaat naar iets te eten, word je opgejaagd door honden. Er klinken knallen. Je maatje, het dier dat al tijden samen met jou leeft, schreeuwt van pijn en valt om. Je holt maar wat rond, geen idee waar je heen moet, je kunt ook nergens heen. Schoten klinken aan alle kanten. Overal zijn mensen. Ze hoeven nauwelijks te bewegen, want ze hebben geweren en die doen het werk voor hen.

Tussen 15 oktober en 1 februari gaan de heren en dames hobbyisten doodschieten op pad. Ze hebben hun dure groene camouflageoutfits aan omdat ze denken dat ze iets natuurlijks doen. Ze geloven echt dat ze aan natuurbeheer doen, net zoals kleine kinderen geloven dat Sinterklaas echt bestaat. Door de week zijn ze tandarts of kok of garagehouder, maar op zaterdag hebben ze heel veel verstand van natuur en wild. Ze zijn mooi bezig, 'in de natuur' en ja, vanzelfsprekend is het wel een beetje naar om zo'n dier van het leven te beroven, maar ja, het moet. Het moet omdat deze tandarts, kok of garagehouder nu eenmaal ook een hobby moet hebben. Hij schiet zo graag! Dat er gevallen zijn van tien hobbyjagers die samen een haas doorzeefden, dat er dieren aangeschoten zijn en langzaam een gruwelijke dood sterven, dat diezelfde jagers (illegale) jachthutten neerzetten, dat ze daarbij voedsel neerleggen om wild te lokken en ze van boven af doodleuk neerknallen, daar hoor je niemand over. Dat jagers bijvoorbeeld ook buiten het zogenaamde jachtseizoen eten neerleggen in het bos, om de aanwas van jonge dieren te garanderen – er moet natuurlijk wel iets te schieten overblijven!- , daar heeft ook niemand het over. Dat er maïsvelden geoogst worden en dat er dan een halve bunder blijft staan, zodat jagers zittend op een stoeltje de dieren die zich daar in wanhoop verschanst hebben, eruit kunnen jagen en ze aan de rand neer kunnen knallen, dat hoor je ook nooit. Er zijn mensen die dat gezien hebben en die niet kunnen geloven dat hun medemensen zulke wrede dingen doen.
De meeste hobbyjagers noemen zichzelf dierenvrienden. Ze geloven ook echt van zichzelf dat ze dat zijn. Sommige van die dierenvrienden zitten namens ons in de regering. Zoals staatssecretaris Bleker. Dat is ook zo'n vermeende dierenvriend. Hij gelooft het echt, net zoals kleine kinderen in Sinterklaas geloven. Kleine kinderen zingen liedjes voor die niet bestaande Sint; grote mensen schieten andere levende wezens dood voor hun niet bestaande dierenliefde. Ik ben een jagersvriendin. Echt, dat geloof ik. Dat is misschien de reden dat ik niet kan remmen als ik er een voor mijn auto krijg. Het is rot, maar het moet. Het is echt beter voor die jagers. En het is mooi, want het is meteen mijn hobby.

Alle jachthutten het bos uit

HELANA ASLANDER

Zoals uitgebreid toegelicht in Argus van december 2011 was de opening van het eerste illegale jachtmuseum het startsein voor een nieuwe actie van De Faunabescherming. De geconstateerde "wildgroei" aan illegale jachthutten in het buitengebied maakte het noodzakelijk om te reageren. Al lange tijd worden alle jachthutten geïnventariseerd op de website "www.jachthutten.nl. Zoals duidelijk is te zien, worden deze bouwwerken steeds groter en professioneler en nemen de aantallen toe. Het verbaast De Faunabescherming dat de overheid toestaat dat deze jachthutten veelal zonder vergunning worden geplaatst, in strijd met het bestemmingsplan. Ja, het wordt zelfs steeds duidelijker dat sommige gemeenten zelf in eigen beheer tot illegale plaatsing overgaan. Langzamerhand worden de buitengebieden steeds meer ingericht als jachtterreinen die liefst nog worden afgesloten voor het publiek onder de noemer van "stiltegebied". Tijd dus voor actie.

Om er voor te zorgen dat de illegale jachthutten uit het buitengebied verdwijnen, overhandigt bestuurslid Helana Aslander van De Faunabescherming een zaag aan wethouder Van der Stege van Heerde. Foto: Archief De Faunabescherming.

Ook de wethouder van Harderwijk, de heer De Kleine, ontving uit handen van Helana "de"zaag. Foto: Archief De Faunabescherming.

Gemeente Apeldoorn

Op 14 november 2011 heeft De Faunabescherming een verzoek tot handhaving ingediend bij Burgemeester en Wethouders van Apeldoorn om alle aanwezig illegale jachthutten uit het buitengebied te verwijderen. Tot onze verbazing ontvingen wij een bericht van de gemeente dat ze ons verzoek niet behandelen, omdat wij, als Stichting De Faunabescherming, eerst moeten aantonen dat wij belanghebbende zijn. Ons bezwaarschrift waarin wij onze werkzaamheden en doelstellingen hebben toegelicht, ligt op dit moment ter beoordeling bij de gemeente.

Gemeente Heerde

Uit onze inventarisatie bleek dat er binnen het grondgebied van de gemeente Heerde ongeveer 40 illegale jachthutten zijn geplaatst. Een deel hiervan is zelfs geplaatst door en in eigendom van de gemeente. Je zou toch zeggen dat de gemeentelijke overheid een voorbeeldfunctie heeft. Aanleiding dus om op 19 december jl. symbolisch een zaag te overhandigen aan wethouder Van der Stege die de handhaving van de regels in zijn portefeuille heeft. In navolging van de gemeente Apeldoorn heeft ook de gemeente Heerde twijfels of onze organisatie wel belanghebbende kan zijn. Wij hebben dit inmiddels aangetoond.
Ook de lokale politici tonen nu belangstelling. Naar aanleiding van een discussie in de raadscommissie heeft de wethouder toegezegd dat hij de raadsleden zal informeren over het aantal aanwezige jachthutten in de gemeente. Hiertoe zal navraag worden gedaan bij Staatsbosbeheer, het ministerie van Defensie en het Gelders Landschap.

Gemeente Harderwijk

Ook tijdens het bezoek aan wethouder De Kleine in de gemeente Harderwijk bleek de gemeente zelf jachthutten te hebben geplaatst zonder vergunning. Het kon volgens de gemeente toch niet zo zijn dat voor iedere jachthut een vergunning nodig is? Wij gaan er dan ook vanuit dat de aangeboden zaag intensief gebruikt zal gaan worden, want de wetgever heeft geen uitzondering gemaakt voor de overheid. Net als voor iedere willekeurige burger moet ook de gemeente Harderwijk zich aan de regels houden.

Gemeente Arnhem

Het bleek in eerste instantie onmogelijk te zijn om een afspraak te maken met een bestuurder in de gemeente Arnhem om de inmiddels beroemde "jachthuttenzaag" met handhavingsverzoek te overhandigen. Tijdens een spontaan bezoek op 27 januari jl. kon een delegatie van De Faunabescherming uiteindelijk het verzoek toch overhandigen.

Gemeente Ede

Dezelfde middag werd een vertegenwoordiging van De Faunabescherming ontvangen door wethouder Kremers van de gemeente Ede. De wethouder gaf aan dat het grootste deel van het buitengebied in beheer is bij Staatsbosbeheer, Natuurmonumenten en het Gelders Landschap. De gemeente vermoedt dat hier ongeveer 20 jachthutten zijn gebouwd en allemaal zonder vergunning.

Er komen dus nog drukke tijden aan voor de door ons bezochte gemeenten om alle illegale jachthutten te inventariseren en verwijderen. Met alle aandacht van de media voor onze acties beginnen ook de jagers onrustig te worden. De vernieling van een jachthut bij Geesbrug met explosieven en kogels wordt inmiddels door de wildbeheereenheid Het Groote Veld met onze actie in verband gebracht. Volgens de secretaris van de WBE is er aangifte gedaan bij de politie en is er sprake van een doelbewuste actie van bijvoorbeeld "anti-jachtmensen". In een reactie heeft De Faunabescherming aangegeven uitsluitend gebruik te maken van legale middelen en er vertrouwen in te hebben dat door het indienen van de handhavingsverzoeken de "illegale bouwwerken" door de gemeentelijke overheid verwijderd zullen worden en de bossen weer vrij toegankelijk zullen zijn.

B. en W. van Arnhem bleken niet bereid de zaag van De Faunabescherming in ontvangst te nemen maar lieten dit, met enige tegenzin, over aan een woordvoerder. Foto: Archief De Faunabescherming.

Na een vriendelijke ontvangst in Ede nam wethouder Kremers de zaag van De Faunabescherming uit handen van bestuurslid Ineke van den Abeele aan. Foto: Archief De Faunabescherming.

NIEUW!

De Webwinkel van De Faunabescherming

Maak De Faunabescherming zichtbaar, zeker nu!
Een leuk cadeau voor uzelf of om weg te geven zorgt
voor het vergroten van de naamsbekendheid van
De Faunabescherming. Laat zien waar u voor staat.
De natuur verdient het. Verras eens een vriend,
vriendin of familielid met een origineel cadeautje.

Mok
€ 5.75

Bamboo pen
€ 0.60

Notitieblokje A-6
€ 1.75

Post it blokje
€ 0.90

Bierviltje
per 10 stuks
€ 1.00

USB stick
€ 7.50

U kunt in het bezit komen van één of meerdere van deze artikelen door uw bestelling te plaatsen via donateurs.adm@faunabescherming.nl of een kaartje te sturen naar:

De Faunabescherming
Postbus 150, 6870 AD Renkum.

Bestelde artikelen worden, na betaling, zo spoedig mogelijk toegezonden.
De prijzen zijn exclusief verzendkosten.

De buit van de Vos

Jagers in de fout

Naar aanleiding van klachten over het gebruik van elektronische lokmiddelen tijdens de ganzenjacht onder Nij Beets stelde de politie Fryslân in samenwerking met de provincie Friesland een onderzoek in.In het bewuste jachtveld bevonden zich vier jagers en het was duidelijk hoorbaar dat vanuit de jachthut meerdere malen elektronische lokapparatuur werd gebruikt. Bij de jachtpartij werd ook een brandgans geschoten die werd binnengebracht door de hond van de jager. De brandgans is een beschermde soort waarop niet mag worden geschoten. De beide jagers werden hierop aangesproken. Een jager uit Witteveen bleek in het bezit van een apparaatje waarmee ganzengeluiden kunnen worden afgespeeld. Een jager uit Oterleek bleek de brandgans geschoten te hebben. De gans werd in beslag genomen. De andere twee jagers, die te gast waren, bevonden zich in een gedeelte van het jachtveld waarin vanwege de afmetingen niet gejaagd mag worden. Voor al deze feiten werd proces- verbaal opgemaakt.
Bron: Politie Fryslan

Dierenpolitie betrapt jager in Veldhoven

De dierenpolitie heeft samen met twee natuurinspecteurs een jager betrapt op het houden van ongeringde fazanten. De fazant is een beschermde vogel en mag alleen worden gehouden als de vogel een ring om zijn poot heeft die naadloos sluit. De ongeringde fazanten werden aangetroffen op een terrein aan de Toterfout en zijn in overleg met de Dienst Regelingen in beslag genomen en elders ondergebracht . De 76-jarige jager uit Veldhoven, moet alle kosten voor vervoer en onderkomen van de fazanten betalen. Tegen de man is proces-verbaal opgemaakt. *Bron:* Eindhovens Dagblad.

Gedrag jagersduo schandalig

De twee jagers H.B. uit Elburg en J. van de R. uit Apeldoorn gedragen zich volstrekt respectloos tegenover het wild en zijn bovendien een gevaar voor passanten. Dat zei de openbaar aanklager in de rechtbank van Zutphen. Volgens hem lieten de beiden jagers een edelhert een uur lang een doodstrijd voeren. B. schoot het dier aan in Elspeet. Het dier liep zwaargewond door tot buiten het jachtgebied waar B. zijn geweer niet mocht gebruiken. De jager dacht naar eigen zeggen dat het dier dood was en liep naar Van de R. en de auto toe, waarin hij zijn buks legde. Samen gingen ze terug naar het edelhert, waar ze constateerden dat het hert nog steeds leefde. Ze zaten zonder schiettuig en besloten daarom het dier te doden met een mes. Meerdere malen werd het dier in hart en longstreek gestoken. Tevergeefs, want het lemmet was veel te kort. Daarop haalden ze toch de buks weer op, waarmee ze het zeer angstige en zwaargewonde dier het genadeschot gaven. Tussen dit schot en het eerste schot zat ongeveer een uur. Veel te lang, vond de aanklager, en de poging met het mes was 'onprofessioneel'. Volgens de officier van justitie hebben de jagers tal van jachtregels aan hun laars gelapt. Het duo werd al langer gevolgd, omdat duidelijk was dat er werd gejaagd op onlogische plekken. Eerder was al vastgesteld dat B. uit Elburg een pijlstaarteend neerschoot. "Er vloog wat langs en ik schoot er maar op", bekende hij. Ook hielden de twee te weinig afstand van een sloot waar eenden werden gevoerd. De officier eiste 240 uur werkstraf plus een maand voorwaardelijke celstraf en 500 euro boete tegen jager B. die bovendien in een tweejarige proeftijd niet meer zou mogen jagen. Voor Van de R. kwam hij bijna op dezelfde straf uit. Diens werkstraf viel 40 uur lager uit.
De jagers zijn inmiddels veroordeeld tot werkstraffen van respectievelijk 120 uur en 60 uur. Van beide straffen is de helft voorwaardelijk. De twee mannen moeten elk 300 euro boete betalen. De rechter heeft uiteindelijk dus tegen beiden lager gevonnist. Bron: De Stentor.
Jagers zullen van deze straffen niet wakker liggen en geld speelt nauwelijks een rol als het om de jacht gaat. Het enige waar jagers bang voor zijn, is dat ze hun jachtakte kwijtraken. Ondanks dat jagers alle jachtregels aan hun laars lappen, gebeurt het helaas maar zelden dat een jachtakte wordt ingenomen.

Jagers vergiftigen roofdieren

Twee jagers uit Beilen zijn veroordeeld tot een werkstraf van 240 uur en respectievelijk 4 en 5 maanden voorwaardelijke celstraf. Ze vergiftigden begin 2010 op grote schaal roofvogels, vossen en wezels door vergiftigd lokaas. Ook gebruikten zij vangkooien en klemmen om vossen om zeep te helpen. Daar kwam nog bij dat zij gekweekte fazanten uitzetten in jachtgebieden. Volgens een gedupeerde toonde de jagers totaal geen spijt van hun daden.
Bron: Dagbad van het Noorden

Onderzoek naar verwilderde katten op Schiermonnikoog

In het Nationaal Park Schiermonnikoog leven op dit moment zo'n vijftig verwilderde katten. Verwilderde katten horen niet thuis in de natuur van Schiermonnikoog. Het zijn nakomelingen van huiskatten uit het dorp. Inmiddels leven er al eeuwen verwilderde katten op het eiland. Ze krijgen hier

hun jongen en voeden zich ondermeer met veldmuizen, vogels, hazen en konijnen. De kattenpopulatie is net zo groot als 25 jaar geleden, ondanks dat de jacht op verwilderde katten ondertussen is gestaakt. “Natuurmonumenten laat niet op de dieren jagen”, vertelt boswachter Erik Jansen. Het schieten van verwilderde katten op het eiland weegt voor ons niet op tegen de verstoring die jacht met zich meebrengt. Het onderzoek toont niet aan dat de natuur er met jacht op vooruit gaat. Wel is gebleken dat toen jagers nog regelmatig katten afschoten, het aantal verwilderde katten ongeveer even groot was. Bron: Rijksuniversiteit Groningen en Natuurmonumenten.
Uit dit onderzoek blijkt eens te meer dat jacht eerder schadelijk is dan dat het doden van dieren leidt tot vermindering van een populatie. Gemiddeld zullen de aantallen dieren vrijwel altijd gelijk blijven omdat de onnatuurlijke sterfte wordt gecompenseerd door extra aanwas. Jacht leidt vooral tot verstoring en die verstoring leidt weer tot hinder en aantasting van natuur en leefomgeving van alle dieren in het gebied.

Jachtongeluk

En jager uit Opheusden is gewond geraakt door een schot hagel uit een geweer van een andere jager. De man raakte gewond aan zijn gezicht en bovenlichaam en werd overgebracht naar een ziekenhuis in Nijmegen. Het 47-jarige slachtoffer was met een gezelschap aan het jagen in een weiland aan de Nijburgse straat in Randwijk. De hagel kwam uit een jachtgeweer van een 62-jarige man uit Elst. Die man werd meegenomen voor verhoor maar is later weer vrijgelaten. De politie doet onderzoek om een misdrijf uit te sluiten. Bron: Omroep Gelderland
Er gebeuren nog wel eens ongelukken tijdens de jacht. Je kunt het je nauwelijks voorstellen maar een tegenstander van

De buit van de Vos

de jacht heeft eens van een jager te horen gekregen dat ”zodra hij zich een volgende keer weer zou laten zien bij een jacht, de jagers wel zouden zorgen voor een jachtongeluk”.

Lugubere vondst

Wandelaars hebben in het Leeuwarder bos twee keer een afgesneden kop van een vos gevonden. De politie vermoedt dat de beide dieren met hun kop in een vangklem hebben gezeten en toen zijn doodgegaan. *Bron:* Spitsnieuws.nl.

Vaticaan op vossenjacht.

Het Vaticaan heeft besloten op vossenjacht te gaan, nadat is gebleken dat de dieren zich in de tuinen van het piepkleine staatje begeven. De tuinen, die ongeveer twee derde van Vaticaanstad uitmaken, worden bewoond door exotische vogels, zoals papegaaien en kolibries, poezen en knaagdieren.
Bron: De Telegraaf.

Belgische jagers schieten Poolse wolven neer

Wolven hebben het in het verleden sterk moeten bekopen in Europa. Ze waren niet geliefd en werden op vele plaatsen met geweld uitgeroeid. Nu, enkele decennia later, zijn ze terug en vestigen ze zich langzaam weer in hun vroegere leefgebieden. Maar ondanks de bescherming, is de bedreiging nooit ver weg.
Tijdens een hertenjacht schoten Belgische jagers in de buurt van Drawa River National Park in Noordwest-Polen twee volwassen wolven neer. Het gebied maakt deel uit van het Europees beschermde Natura 2000-netwerk ‘Uroczyska Puszcczy Drawskiej’. Aangezien wolven strikt beschermd zijn in Polen, werd de politie erbij gehaald. De jagers verklaarden dat ze dachten te schieten op wasbeerhonden. Een dergelijke vergissing is echter moeilijk te geloven gezien de verschillen in uiterlijk en grootte tussen deze twee soorten. Er bleven dus twee mogelijke verklaringen over: ofwel deze jagers schoten doelbewust op de wolven, ofwel ze schoten ongeïndentificeerde doelen, wat in strijd is met de basisregels van de jacht. Na een borgsom van 2.000 euro te hebben betaald, keerden de jagers terug naar België. Afhankelijk van hoe zwaar de impact van dit jachtmisdrijf op de lokale wolvenpopulatie wordt ingeschat, riskeren de jagers een fikse geldboete tot een celstraf tot 2 jaar.
Bron: The Association for Nature WOLF (Polen)

Stropers schieten op zwanen en eenden

In de polder tussen Waarland en Oudkarspel heeft de politie twee 27-jarige mannen uit Nieuwe Niedorp en Zuid-Scharwoude aangehouden. Ze hadden twee dode zwanen en tien dode eenden in hun bezit. In de auto lag ook een luchtdrukwapen. Het duo is aangehouden.
Bron: Noord-Hollands Dagblad.

Zeepaardjes in koffer

Op Schiphol heeft de douane een 38-jarige vrouw aangehouden uit Peru. De vrouw had maar liefst 2578 dode zeepaardjes in haar koffer verstopt. Ze zat op een vlucht uit Lima en was op doorreis naar Honkong. Ze vertelde dat ze de zeepaardjes op de markt in Lima had gekocht. Waarschijnlijk zouden ze gebruikt worden als ingrediënt in Chinese medicijnen.
Bron: Noord-Hollands Dagblad.

Stropers in het Deelerwoud

Eind vorig jaar was er in het Deelerwoud een dood hert gevonden. Duidelijk was dat het dier was neergeschoten. De boswachters van het Groennetwerk Apeldoorn en van de politieregio Gelderland Midden waren al een tijdje bezig om grip te krijgen op de stroperij van onder andere damherten in de omgeving van het Deelerwoud. Besloten werd om extra te surveilleren. Op zondag 26 februari kregen surveillerende boswachters van Natuurmonumenten een tip dat er vermoedelijk werd gestroopt. Bij het onderzoek naar de stropers werden in het Deelerwoud, vlakbij de Woeste Hoeve, twee mannen uit de gemeente Oss (21 en 22 jaar) aangehouden. In hun directe omgeving vonden de boswachters drie dode damherten, die kort daarvoor met een kogelgeweer waren geschoten. In de auto van het duo werd ondermeer bloed en delen van munitie aangetroffen. Een geweer werd niet gevonden. Beide mannen werden ingesloten voor verhoor en na een paar dagen weer in vrijheid gesteld.
De politie Noord- en Oost-Gelderland doet technisch onderzoek naar de sporen die in de auto en het veld zijn aangetroffen. Proces-verbaal wordt opgemaakt.
Marcel Vossestein: *Als het “benutten en oogsten” structureel meedogenloos vorm krijgt, zijn grenzen tussen jacht en stroperij flinterdun!*

Mocht u getuigen zijn van jachtmisstanden laat u ons dat dan alstublieft weten. Eens per half jaar houden de anti-jachtgroepen een overleg. Voor meer informatie hierover kunt u contact opnemen met Harry Voss, tel. 055 534 45 50. Als u informatie heeft voor deze rubriek of wilt reageren, kunt u mailen naar de redactie van Argus. Het redactieadres vindt u in het colofon voor in dit blad.

De brandgans, een beschermde diersoort, blijkt toch niet overal in Nederland veilig te zijn voor jagers. Foto: Rein Hofman.

Nette rokers?

Soms sta je er versteld van. Nette rokers. Zouden ze nog bestaan? Welnu, wij hebben er een paar gevonden. Dat wil zeggen... niet de rokers zélf, maar wel de stille getuigen, die ons van hun aanwezigheid op de hoogte brachten. Plaats van handeling: Het afgesloten Artillerie Schietkamp (A.S.K.) bij 't Harde op de Veluwe.

Al jaren houden onze waarnemers dit schietterrein van Defensie nauwlettend in het oog, want behalve de schietoefeningen van het leger, waarbij doorgaans geen slachtoffers vallen, vormt het gebied ook de "speelplaats" van andere lieden met wapens. En die laatste groep maakt wel degelijk slachtoffers. U raadt het al: jagers. Het terrein is dan ook vergeven van de jachthutten en hoogzitten in allerlei vormen en maten. Voederbakken, likstenen en zelfs mobiele hutten en een heuse schietbunker troffen we er aan. De resten van afgeschoten dieren maakten duidelijk dat de waarschuwingsborden "Schietterrein – Levensgevaarlijk" niet voor niets om het terrein heen staan. Jammer alleen dat dieren ze niet kunnen lezen...

Maar terug naar waar we mee begonnen: rokers. Rokers worden in Nederland steeds vaker verbannen uit hun leefomgeving. De geldt voor kantoren, fabrieken, winkels en sinds enige tijd ook voor de horeca. In toenemende mate zien we ook in thuissituaties rokers uit hun huizen verdreven worden om hun huisgenoten niet mee te vergiftigen. Maar dat ook jagers het fatsoen opbrengen om hun verslaving aan nicotine niet binnenshuts te bevredigen? Dat was nieuw voor ons. En toch. Bij één van de vele hutten in de buurt van de bekende "Knobbel" in het A.S.K. hadden de jagers netjes buiten de deur van hun heilige der heiligen een asbak voor de rokers onder hen neergezet. Merkwaardig wel, dat het ondanks het buiten roken binnen bijzonder onaangenaam en muf rook. Dus of je hier nu zo erg veel opschiet met het roken van je peukje buiten de deur???

